Lag om ändring i tullagen (1987: 1065);

SFS 1991: 157
Utkom från trycket
den 30 april 1991

utfärdad den 18 april 1991.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs i fråga om tullagen (1987: 1065)[2]
dels att nuvarande 12 a—12 d §§ skall betecknas 11 a—11 d §§,
dels att 3, 4, 6—11, 12—14, 17, 19, 20, 26, 30, 38, 41, 44, 54, 61, 64, 80, 81, 86, 89, 93, 94, 97, 99—101, 106, 108, 112, 113 och 115 §§ skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 34 a §, av följande lydelse.

3 § Införsel och utförsel av varor, däribland transportmedel, skall anmälas till tullmyndighet enligt denna lag och de föreskrifter som regeringen meddelar.

4 § I denna lag förstås med
tullområdet: Sveriges landområde och sjöterritorium samt luftrummet däröver,
tullmyndighet: generaltullstyrelsen och underställda myndigheter enligt fastställd distriktsorganisation för tullverket,
förtullning: tullmyndighets åtgärder för att tillåta fri förfoganderätt över varor vid införsel,
tullklarering: tullmyndighets åtgärder för förtullning, för behandling som avses i 7 § första stycket eller för utförsel av varor,
förenklat förfarande: att ta hand om och i övrigt förfoga över varor med stöd av tillstånd enligt 8 § första stycket.

6 § Om inte annat följer av denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen, får inte någon förfoga över en vara, som förts in till tullområdet, utan att den har förtullats.

[1] Prop. 1990/91: 75, SkU16, rskr. 173.
[2] Senaste lydelse av nuvarande 12 a—12 d §§ 1990: 138.

7 § Utan att förtullas får varor som införts till tullområdet

1. sändas genom tullområdet eller mellan orter inom detta enligt de föreskrifter som regeringen meddelar,

2. förvaras på tullupplag eller tullager eller i frihamn eller exportbutik enligt 46–52 §§,

3. innehas med temporär tullfrihet enligt föreskrifter som meddelas med stöd av 17 § lagen (1987:1069) om tullfrihet m.m.,

4. återutföras, eller

5. överlåtas till staten eller förstöras enligt 109 §.

Regeringen får föreskriva att tull- och skattefria varor inte behöver anmälas till förtullning, om det kan ske utan risk för att föreskrifter som gäller för införseln eftersätts.

8 § Förenklade förfaranden efter anmälan till förtullning förekommer enligt följande.

1. Den som betalar tull och annan skatt enligt 26 § får förfoga över varor även om tull och annan skatt inte har betalats för varorna.

2. Tullmyndighet får, enligt föreskrifter som meddelas av regeringen, bevilja importör eller sådant företag som i sin verksamhet anmäler varor till förtullning för importörs räkning (ombud för importör), tillstånd att ta hand om och i övrigt förfoga över varor innan tull och annan skatt har fastställts. När det förenklade förfarandet används med stöd av ett ombuds tillstånd får även importören ta hand om och förfoga över varan.

Om det är nödvändigt för tullmyndigheternas kontroll, får regeringen föreskriva begränsningar i rätten att ta hand om varor.

Det finns särskilda föreskrifter om andra begränsningar i rätten att ta hand om varor enligt första stycket och att förfoga över varor som tagits om hand.

9 § En vara, som skall förtullas, skall anmälas till förtullning vid införseln eller, om den sänds under tullverkets överinseende till en ort inom tullområdet, vid ankomsten till den orten. Om en oförtullad vara förvaras på tullupplag eller tullager eller i frihamn, skall den anmälas till förtullning innan förvaringen upphör. En vara, som innehas med temporär tullfrihet, skall anmälas till förtullning innan den temporära tullfriheten upphör, om regeringen inte föreskriver annat.

Varan behöver dock inte anmälas till förtullning, om den blir föremål för annan tullklarering i anslutning till att försändningen, förvaringen eller den temporära tullfriheten upphör.

10 § Den som anmäler en vara till förtullning är tullskyldig för varan om den inte behandlas enligt 7 § första stycket.

I 80–82 §§ föreskrivs om tullskyldighet i särskilda fall.

Den som är tullskyldig skall utom tull betala annan skatt som skall utgå för varan.

Anträffas inte någon som är tullskyldig, skall tull och annan skatt tas ut ur varan. Om det finns särskilda skäl, kan generaltullstyrelsen besluta att tull och annan skatt inte skall tas ut ur varan.

11 § Vid förtullning av en vara skall, om inte annat är föreskrivet, författningar om tull och annan skatt tillämpas i den lydelse som gällde den dag då

1. ansökan om temporär tullfrihet för varan gjordes eller sådan tullfrihet medgavs utan ansökan, eller

2. varan, när fråga inte är om fall som avses i 1, anmäldes till förtullning.

Generaltullstyrelsen kan medge undantag från första stycket 1.

Om en åtgärd som avses i första stycket 2 inte har vidtagits inom föreskriven tid, tillämpas författningarna i den lydelse som gällde den dag då åtgärden senast borde ha vidtagits.

12 § När en vara anmäls till förtullning, skall den tullskyldige till ledning för förtullningen avge en tulldeklaration. Tulldeklarationen skall ges in samtidigt med anmälan till förtullning utom i fall som avses i andra stycket.

Om varan anmäls med tillämpning av ett förenklat förfarande enligt 8 § första stycket 2, skall den tullskyldige ge in tulldeklaration senast femton dagar från dagen för anmälan. Om det finns särskilda skäl, får generaltullstyrelsen medge den tullskyldige en längre frist för att ge in tulldeklaration.

Regeringen kan föreskriva att de uppgifter som behövs för förtullningen får lämnas på annat sätt.

13 § Tulldeklaration får avges genom ombud som godkänts av generaltullstyrelsen.

Tulldeklaration får avges av någon som är anställd och kan anses ha en förtroendeställning hos den tullskyldige eller, om deklarationen avges genom ett ombud som avses i första stycket, hos ombudet.

14 §[3] En tulldeklaration skall innehålla

1. varans nummer enligt tulltaxan i tulltaxelagen (1987: 1068) eller enligt statistisk varuförteckning, som utfärdats av generaltullstyrelsen, och en kort varubeskrivning, om en sådan inte finns i de handlingar som bifogas deklarationen,

2. tullsats och annan skattesats,

3. varans tull- och skattepliktiga kvantitet samt värde,

4. grund för nedsättning av eller frihet från tull eller annan skatt.

Regeringen får föreskriva

1. att de ytterligare uppgifter som behövs för kontroll av uppgifter enligt första stycket och av att varan får införas skall lämnas i tulldeklarationen eller annan handling,

2. att ytterligare uppgifter för tillämpningen av konventionen om förenkling av formaliteterna vid handel med varor skall lämnas i tulldeklarationen eller annan handling,

3. att uppgifterna i tulldeklarationen skall lämnas i kodform,

4. att uppgifter enligt första stycket inte behöver lämnas om varusändningens värde uppgår till högst 10000 kr.

Tullmyndigheten kan medge undantag från skyldighet att lämna uppgifter som avses i första stycket, om tullmyndigheten finner att den tullskyldi-

[3] Senaste lydelse 1990: 138. Ändringen innebär bl. a. att första stycket 5 upphävs.

ge har avsevärd svårighet att lämna uppgifterna. Innebär medgivandet att den tullskyldige inte behöver lämna uppgift om varans nummer enligt första stycket 1, kan tullmyndigheten bestämma att han skall lämna en sådan beskrivning av varan som behövs för varans förtullning.

17 § Med ledning av tulldeklaration eller motsvarande uppgifter fastställer en tullmyndighet tull och annan skatt (tulltaxering).

Om en preliminär tulldeklaration har avgetts, bestämmer en tullmyndighet preliminärt tull och annan skatt (preliminär tulltaxering). Om det finns särskilda skäl, får preliminär tulltaxering ske även i annat fall.

19 § En tullmyndighet skall ompröva tulltaxeringsbeslut (omtulltaxering), om den tullskyldige begär det innan tiden för överklagande av beslutet har gått ut.

Finner en tullmyndighet att ett tulltaxeringsbeslut är felaktigt, skall myndigheten på eget initiativ besluta om rättelse genom omtulltaxering, såvida inte felet är att anse som ringa. Fråga om sådan prövning får inte tas upp sedan tiden för överklagande av beslutet har gått ut.

Skyldigheten enligt första och andra styckena att ompröva tulltaxeringsbeslut gäller inte, om beslut överklagats och tullmyndigheten har överlämnat handlingarna i ärendet till en högre instans.

20 § Har den som är tullskyldig enligt 10 § första stycket

1. i tulldeklaration eller på annat sätt lämnat oriktig uppgift till ledning för tulltaxeringen, eller

2. underlåtit att lämna uppgift som det ålegat honom att lämna, skall en tullmyndighet besluta om eftertulltaxering, om den oriktiga uppgiften eller underlåtenheten har medfört att tull eller annan skatt inte fastställts eller fastställts till för lågt belopp. Eftertulltaxering får inte ske, om det belopp som avses är ringa eller det med hänsyn till omständigheterna är uppenbart oskäligt att sådan taxering sker.

26 § Generaltullstyrelsen får medge att den som bedriver importverksamhet eller annan som importerar varor i större omfattning, får betala tull och annan skatt enligt särskild tullräkning (kreditimportör).

Särskild tullräkning får även utställas på sådant ombud som avses i 13 § första stycket, om ombudet gentemot tullverket åtagit sig att fullgöra den betalningsskyldighet som åvilar den tullskyldige.

Särskild tullräkning får utfärdas gemensamt för flera tulltaxeringsbeslut. Räkningen skall betalas inom 15 dagar från den dag då den utfärdades. Generaltullstyrelsen får i enskilda fall bestämma att räkningen skall betalas tidigare, om det finns särskilda skäl.

Om ett ombud har mottagit medel av tullskyldiga för betalning av tullräkningar, skall ombudet hålla dessa medel skilda från andra tillgångar.

30 § Ränta utgår på tull och annan skatt som skall betalas

1. på grund av omtulltaxering eller eftertulltaxering,

2. enligt beslut av generaltullstyrelsen, kammarrätten eller regeringsrätten,

3. i fall som avses i 82 §, när tull eller annan skatt undandragits,

4. i fall som avses i 24 § eller 26 § första stycket lagen (1987:1069) om tullfrihet m. m.

Om tull eller annan skatt enligt preliminärt beslut har erlagts med lägre belopp än som slutligt fastställts, utgår ränta på det överskjutande beloppet.

Ränta enligt första eller andra stycket utgår dock inte på belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt.

Om utfärdande av särskild tullräkning fördröjs till följd av att den som tagit hand om en vara med tillämpning av ett förenklat förfarande inte avgivit tulldeklaration inom föreskriven tid, utgår ränta.

Bestämmelserna i denna lag om tull och annan skatt tillämpas även beträffande ränta enligt denna paragraf.

34 a § För betalning enligt bestämmelserna i 25—34 §§ får uppgifter lämnas mellan tullverket och annan genom överföring av elektroniska dokument enligt de föreskrifter som regeringen meddelar.

38 § Om tull och annan skatt skall tas ut ur en vara enligt 10 § fjärde stycket eller 35 §, får varan säljas genom tullmyndighetens försorg på offentlig auktion (tullauktion) eller på annat sätt, om tullmyndigheten finner det vara lämpligare. Om varan är skadad eller förskämd eller om köpeskillingen inte kan beräknas täcka minst kostnaden för försäljningen eller om tullmyndigheten annars finner att det föreligger särskilda skäl, får varan i stället förstöras.

Att vissa varor inte får säljas på tullauktion följer av särskilda bestämmelser.

41 §[4] Den för vars räkning en vara förs ut ur landet (exportör) skall göra en anmälan om utförseln till tullmyndighet. Anmälan skall innehålla uppgift om

1. varans nummer enligt statistisk varuförteckning som utfärdats av generaltullstyrelsen,
2. varans kvantitet och värde,
3. grund för återbetalning av eller befrielse från tull eller annan skatt på grund av utförseln.

44 § Regeringen får föreskriva att anmälan om utförsel får underlåtas i fråga om varor som inte skall redovisas i handelsstatistiken, om det kan ske utan risk för att föreskrifter som gäller för utförseln eftersätts.

54 §[5] Tullmyndighet får, om det kan ske utan risk för att föreskrifter om införsel åsidosätts, överlämna åt ett bolag eller en förening som innehar tullupplag, frihamn eller, enligt vad regeringen föreskriver, tullager att utföra den kontroll som annars ankommer på tullmyndighet i samband med

1. att en vara skall läggas upp på tullupplaget, tullagret eller i frihamnen,

[4] Senaste lydelse 1990:138.
[5] Senaste lydelse 1990:138.

2. att en vara som förvaras på tullupplaget, tullagret eller i frihamnen skall tas om hand med tillämpning av ett förenklat förfarande enligt 8 § första stycket 2 eller i övrigt tas ut från tullupplaget, tullagret eller frihamnen, eller

3. att en vara sänds från eller till tullupplaget, tullagret eller frihamnen enligt 7 § första stycket 1.

Tullmyndighet får, om det kan ske utan risk för att föreskrifter om utförsel åsidosätts, överlämna åt ett bolag eller en förening som bedriver godshantering att utföra den kontroll som annars ankommer på tullmyndighet i samband med att en vara skall föras ut ur landet.

61 § Oförtullade varor och varor som anmälts till utförsel står under tullverkets överinseende (tullkontroll). I fråga om vara som tagits om hand med tillämpning av ett förenklat förfarande enligt 8 § första stycket 2 gäller detta dock endast om den

1. är underkastad förfogandeförbud enligt 2 § 5 lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m. m.,

2. behandlas enligt 7 § första stycket denna lag, eller

3. förvaras enligt beslut som tullmyndighet meddelat med stöd av föreskrift som avses i 8 § andra stycket.

Vad som sägs i första stycket gäller inte varor som lämnats ut till fritt förfogande enligt 8 § första stycket 1.

64 §[6] Förare eller befälhavare på transportmedel som står under tullkontroll är skyldig att använda anvisad väg eller led, att medföra passhandling för transportmedlet och dess last och att stanna på tullmyndighets anmaning.

Förbud får meddelas förare eller befälhavare som sägs i första stycket att göra uppehåll under resa inom tullområdet, att utan tullmyndighets medgivande ankomma eller avgå med transportmedlet samt att beträda eller lämna och lossa eller lasta transportmedlet.

Förare och befälhavare på transportmedel som inte står under tullkontroll och även annan person är skyldig att stanna på tullmyndighets anmaning. Sådan anmaning får ges, när det finns anledning anta att anmälningsskyldighet föreligger för honom enligt denna lag eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

Anvisning, anmaning och förbud som avses i denna paragraf får meddelas endast om det behövs för att möjliggöra tullverkets övervakning av införsel eller utförsel och får inte gå utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

80 § I fråga om varor som inkommer till tullområdet i postförsändelser är postverket tullskyldigt, om varorna inte anmäls till förtullning eller annan tullklarering av någon annan.

Har försändelsen kommit adressaten till handa, skall dock vad som föreskrivs i 19–23 §§ om omtulltaxering och eftertulltaxering gälla honom, även om han inte lämnat oriktig uppgift eller underlåtit att lämna uppgift till ledning för tulltaxeringen.

[6] Ändringen innebär att femte stycket upphävs.

81 § Om en oförtullad vara går förlorad när den införs till tullområdet eller sänds under tullkontroll inom detta, är fraktföraren tullskyldig för varan. Om ingen fraktförare åtagit sig att befordra varan, är den som befordrat varan tullskyldig för den. Om varan anmälts till försändning enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 7 § första stycket 1, är dock den som gjort anmälningen tullskyldig.

Om en oförtullad vara går förlorad när den förvaras på tullupplag eller tullager eller i exportbutik eller frihamn, är innehavaren av upplaget, lagret, exportbutiken eller frihamnen tullskyldig för varan.

Om en oförtullad vara går förlorad när den innehas med temporär tullfrihet, är den som åtnjöt den temporära tullfriheten tullskyldig för varan.

Den som visar att förlust av en vara inte beror på fel eller försummelse av honom eller, i fall som avses i första stycket sista meningen, av den som befordrat varan eller av någon för vilken dessa svarar är inte tullskyldig enligt första–tredje styckena. Om det finns särskilda skäl, kan tullmyndighet medge nedsättning av eller befrielse från tull eller skatt i fall som avses i denna paragraf.

I fråga om tullskyldig som avses i första–tredje styckena gäller bestämmelserna i 12–24 §§ i tillämpliga delar.

86 §[7] Om den som tagit hand om en vara med tillämpning av ett förenklat förfarande inte har kommit in med tulldeklaration vid den tidpunkt då deklarationen senast skulle ha lämnats, påförs han en särskild avgift (förseningsavgift).

Förseningsavgiften är 300 kronor. Avgiften är dock 600 kronor, om den tullskyldige anmodats att lämna tulldeklaration men inte fullgjort skyldigheten inom den bestämda tiden.

89 § Frågor om tulltillägg och förseningsavgift prövas av tullmyndigheten. Kammarrätten prövar dock, på talan av det allmänna ombudet som avses i 98 §, frågor om tulltillägg på grund av oriktiga uppgifter i mål om tull eller annan skatt. Sådan talan får föras, om den oriktiga uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak eller inte har prövats i målet. Talan skall väckas inom ett år från utgången av den månad då domen eller det slutliga beslutet i målet har vunnit laga kraft.

Den tullskyldiges yrkande i fråga om tulltillägg eller förseningsavgift skall utan hinder av vad som annars gäller om överklagande prövas, om beslutet om den tull eller annan skatt som tulltillägget eller förseningsavgiften avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller, om det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för den tullskyldige. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen förordna att det skall tas upp och vidare handläggas av tullmyndigheten.

Innan beslut fattas om påföring av tulltillägg eller förseningsavgift skall den tullskyldige om möjligt ges tillfälle att yttra sig.

Underrättelse om att tullmyndigheten överväger att påföra tulltillägg eller förseningsavgift får ske genom överföring av elektroniskt dokument.

[7] Senaste lydelse 1987:1221.

93 § Bestämmelserna i 25–29, 34 a och 35 §§ tillämpas även i fråga om tulltillägg och förseningsavgift.

94 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att

1. lämna uppgift eller inge handling enligt 12–15 §§, 16 § första stycket, 41 § eller 42 § första stycket, eller

2. lägga upp en vara på tullupplag enligt 50 § döms för tullförseelse till böter.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

97 § När en tullmyndighet med stöd av denna lag eller föreskrift som utfärdats med stöd av lagen meddelar föreläggande för tullskyldig eller annan att vidta åtgärd som behövs för förtullning eller för tullverkets kontrollverksamhet, kan vite föreläggas.

Vite kan även föreläggas, om någon underlåtit att lämna uppgift eller inge handling enligt 12–15 §§ eller 16 § första stycket eller att fullgöra skyldighet som föreskrivs i 69 § eller med stöd av 72 §.

Vite får inte fastställas till lägre belopp än femhundra kronor eller högre än femtusen kronor.

Frågor om utdömande av vite prövas av generaltullstyrelsen.

Bestämmelsen i 34 a § tillämpas även i fråga om viten.

I övrigt gäller bestämmelserna i lagen (1985: 206) om viten.

99 § Beslut, som någon annan tullmyndighet än generaltullstyrelsen har meddelat enligt denna lag eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen, får överklagas hos generaltullstyrelsen.

Om överklagandet avser slutlig fastställelse av tull, annan skatt, ränta, restavgift, tulltillägg, förseningsavgift eller ersättning enligt 69 § andra stycket eller 71 §, skall skrivelsen med överklagandet ha kommit in till den myndighet som meddelat beslutet inom ett år från den dag då beslutet meddelades eller, i fall då omtulltaxering skett, inom två månader från den dag då omtulltaxeringsbeslutet meddelades, om tiden för överklagande därigenom blir längre.

Preliminära tulltaxeringsbeslut samt tullmyndighets beslut om vitesföreläggande och beslut om granskning enligt 75 § får inte överklagas.

Tullmyndighets beslut om inskränkning i rätten att förfoga över en vara som anmälts till tullklarering får överklagas särskilt.

100 § Generaltullstyrelsens beslut enligt denna lag eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen får överklagas hos kammarrätten genom besvär, när det är fråga om

1. fastställelse av tull eller annan skatt och prövningen inte gäller sådant beslut om befrielse från eller nedsättning eller återbetalning av tull och annan skatt som meddelats med stöd av regeringens bemyndigande,

2. uttag av tull eller annan skatt ur en vara enligt 10 § fjärde stycket eller 35 §,

3. temporär tullfrihet,

4. restitution av tull eller annan skatt,

5. ursprungsintyg enligt protokoll 3 till Sveriges avtal med Europeiska

ekonomiska gemenskapen eller bilaga B till konventionen angående upprättandet av Europeiska frihandelssammanslutningen,

6. inskränkning i rätten att förfoga över en vara,

7. förhandsbesked,

8. ränta eller restavgift,

9. tulltillägg eller förseningsavgift,

10. ersättning som avses i 56 § andra stycket, 69 § andra stycket eller 71 §, eller

11. utdömande av vite.

Om generaltullstyrelsen har avvisat en ansökan om förhandsbesked eller återkallat ett lämnat förhandsbesked eller meddelat ett beslut som avses i 59 § tredje stycket, får beslutet inte överklagas.

I övrigt överklagas generaltullstyrelsens beslut enligt denna lag eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen hos regeringen.

101 § Beslut om fastställelse av tull och annan skatt får överklagas endast av den tullskyldige och av det allmänna ombudet. Om tull och annan skatt skall tas ut ur en vara enligt 10 § fjärde stycket, får beslutet om fastställelse av tull och skatt dock överklagas även av ägaren till varan eller annan som visar särskild rätt till denna.

Generaltullstyrelsens beslut rörande förhandsbesked får överklagas endast av sökanden och av det allmänna ombudet.

106 §[8] Om det finns skäl till det, får följande beslut återkallas av generaltullstyrelsen och, om styrelsen inte meddelat beslutet, av annan tullmyndighet,

1. beslut om godkännande av ombud enligt 13 § första stycket,

2. uppdrag att utföra tullmyndighets kontroll enligt 54 §,

3. tillstånd att tillämpa ett förenklat förfarande, och

4. andra tillstånd som utfärdats enligt denna lag eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

Tullmyndigheten kan i dessa fall förordna att beslutet om återkallelse skall gälla omedelbart.

108 § Tull och annan skatt skall inte tas ut för en varuförsändelse när den tull och annan skatt som är föreskriven för försändelsen sammanlagt inte uppgår till etthundra kronor. Detta gäller dock inte, om försändelsen innehåller spritdrycker, vin, starköl eller tobaksvaror.

112 § Den som föranleder tullförrättning som inte är avgiftsfri skall betala avgift för förrättningen (förrättningsavgift) enligt taxa som regeringen föreskriver.

Bestämmelsen i 34 a § tillämpas även i fråga om förrättningsavgift.

113 § Regeringen får föreskriva att avgifter skall betalas för

1. tillstånd att tillämpa ett förenklat förfarande,

2. utfärdande av särskild tullräkning,

3. tillstånd att inneha tullupplag och frihamn, och

[8] Senaste lydelse 1990: 138.

4. tullverkets tillsyn över tullager och exportbutiker.

Bestämmelsen i 34 a § tillämpas även i fråga om avgifter enligt första stycket.

115 § Regeringen får bemyndiga generaltullstyrelsen att meddela föreskrifter i de ämnen som anges i 3 §, 5 § andra stycket, 7 § första stycket 1, 7 § andra stycket, 8 § första stycket 2 och andra stycket, 9 § första stycket, 12 § tredje stycket, 14 § andra stycket, 15 § tredje stycket, 16 § första stycket, 27, 34 a, 44 och 45 §§, 47 § första stycket andra meningen, 49 § första stycket, 51 § andra stycket, 52 § andra stycket, 72 §, 73 § tredje stycket och 110–113 §§.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

2. Den nya lydelsen i 14 § första stycket skall dock i de fall uppgifterna inte överförs elektroniskt börja tillämpas den dag regeringen bestämmer.

3. En anmälan till tullklarering som kommit in före utgången av 1991 handläggs enligt äldre föreskrifter.

4. Äldre föreskrifter gäller för förtullning av en vara som tagits om hand med stöd av hemtagningstillstånd före utgången av 1991.

5. Äldre föreskrifter gäller i fråga om överklagande av beslut som har meddelats före utgången av 1991.

På regeringens vägnar

ERIK ÅSBRINK

Lennart Hamberg
(Finansdepartementet)